

Notes per fer una primera bibliografia de Josep Blanxart i Camps, batlle de Berga i secretari de la Universitat de Barcelona

Josep Blanxart i Camps (Berga 1814 - Barcelona 1885) té una important producció literària, era liberal, monàrquic d'Isabel II, advocat, fou batlle de Berga, va ser secretari del Ferrocarril i Mines sant Joan de les Abadesses i secretari de la Universitat de Barcelona U.B..

1.- Sant Joan de les Abadesses

Els Blanxart venien de Sant Joan de les Abadesses¹, des del segle XVI van estar-hi vinculats, a sant Joan tenien la seva casa pairal², un edifici espectacular el centre de la vila, van tenir un establiment de venda d'adrogueria, confiteria i cereria, que va romandre obert fins fa uns anys; actualment cal Blanxart és propietat parroquial.

El primer que va anar a Berga fou n'Eduard Blanxart Siqués, pare de Josep Blanxart i Camps, aquest en el llibre *Poesias* inclou el poema *Al Tamboriner del Fluvià* amb referències al Ter i a sant Joan de les Abadesses. Tan en Josep Blanxart com el seu fill Casimir van ser secretaris del *Ferrocarril y Minas de san Juan de las Abadesa* o Emili Ribera i Blanxart i el seu fill el músic Antoni Ribera i Maneja va treballar a les oficines de Barcelona d'aquest *Ferrocarril*.

El Consorci del Ter, a la seva pàgina web³ diu d'en Josep que *era Advocat i escriptor en llengua castellana. Es relaciona amb autors com els germans Estorch i Siqués o el vigatà Josep Giró Torà. En poesia és autor de "Poesias" (1853) i compta amb la publicació de la novel·la romàntica El "Convento de Stirling ó sea Un descendiente de Jacobo" ... Les estades estiuenques a Sant Joan de les Abadesses el condueixen a escriure "La Paz de San Juan de las Abadesas" (1858).*

2.- Els Blanxart de Berga

Els Blanxart van anar a Berga al tombant del segle XVIII i XIX, Eduard Blanxart Siqués era botiguer de roba, es va casar amb Antonia Camps⁴, van tenir cinc fills Josep,

Manel, Lluís, Lluïsa i Carme. La Lluïsa es va casar amb Josep Ribera⁵ (són els avis del músic Antoni Ribera⁶ que va compondre la música de l'*Himne de la Coronació de la Mare de Déu de Queralt*⁷). En Manel fou pastisser, es va establir a Barcelona casat amb Bonaventura Massana, el fill va seguir l'ofici de pastisser i dues noies la Concepció i la Pilar feien brodats al carrer de Jaume I, núm. 16 de Barcelona⁸. En Lluís⁹ casat

amb Rita Grau fou advocat, notari, alcalde de Berga i propietari rural, va tenir quatre fills en Josep, Lluís, Queralt i Antoni. La Queralt es va casar amb Ramon Pujol Thomàs¹⁰, l'Antoni, casat amb Escolàstica Pedrals i Escriu¹¹, va ser metge i fou el fundador de la branca dels Blanxart d'Olesa de Montserrat¹² i Terrassa. Josep¹³ casat en primeres núpcies amb Maria Teresa de Fortuny i Carpi són els pares de la Humbelina¹⁴ que es va casar amb Ramon Galard y Florejachs¹⁵ i la segona esposa de Josep fou Antonia Simon Catlla, són els pares de la Maria Queralt Blanxart. En Lluís¹⁶ casat amb Manela Soler fou metge a Berga.

Josep Blanxart i Camps es va casar amb Antonia Ferrer i de Fortuny van tenir dos fills Casimiro¹⁷ casat amb Elvira Canal Grau i Faustina¹⁸. Algun dia caldrà fer l'arbre genealògic i estudi més complet de tots els Blanxart de Berga i els seus descendents, actualment establerts per Barcelona, Terrassa, Madrid ... o Paris.

Aquest article és un intent de fer la seva primera bibliografia. Decl'interès Blanxart en trobar una de les seves poesies a la *Real Biblioteca* del Palau Reial d'Orient a Madrid¹⁹. Dels seus llibres en parlen: Jacint Vilardaga²⁰ que afirma *fue abogado y secretario, durante muchos años, de la Universidad de*

*Barcelona. Era un culto escritor, Palau*²¹, la Biblioteca de l'Arxiu Episcopal de Vic tenen algun manuscrit de les seves obres²², el bibliògraf carlí Jaime del Burgo²³ també en recull a la seva bibliografia del segle XIX i XX, Pep Vila i Albert Rossich²⁴ diuen que a l'*inventari del fons Manuel Blanxart i Torradadella (1865-1932)*, fons que el juliol de 1997 va ser donat per la seva família a l'arxiu del Monestir de Sant Joan de les Abadesses. Aquest

conjunt està integrat per una gran col·lecció de llibres impresos i manuscrits, de disciplines diverses. Algunes de les obres literàries del fons podrien haver estat propietat d'un poeta de la família, Josep Blanxart i Camps, que va publicar diverses obres en castellà, El catàleg de la biblioteca Blanxart ha estat elaborat per l'arxiver del centre, Joan Ferrer, ... i diuen Josep Blanxart va escriure almenys un drama romàntic,...

3.-Els Blanxart i Marià Fortuny

El pintor Marià Fortuny, (Reus 1838-Roma 1874) va viure l'any 1854 a Berga. El canonge de la Catedral de Tarragona Antoni Cassú va facilitar-li el contacte amb els Blanxart perquè pogués instal·lar-se a casa seva. Fortuny²⁵ tenia, aleshores, setze anys, es va creure convenient que li convenia marxar d'una Barcelona que era amenaçada pel còlera. Tant José Yxart com Rosa Vives²⁶ afirmen era a Berga i a Queralt, fugint del còlera. Dibuixà l'estampa de l'església rural del Remei. Els devots de Berga li encarreguen l'estampa del Santuari de Queralt. Alfons Maseras i Carles Fages de Climent²⁷, comenten *El seu clima sec i a temperat a l'estiu el feia molt beneficiós per un noi en ple període de creixement* i expliquen que pujava a Queralt per contemplar el seu paisatge.

Mentre Fortuny era a Berga li encomanaren que fes un dibuix de la Mare de Déu de Queralt que tres anys més tard va deixar fet. Fou gravat per Lechard a Barcelona per compte del canonge Antoni Cassú; mossèn Ribera²⁸ diu que les despeses anaren a càrrec d'un devot queraltí, fill de Berga, de nom Jordà. Per tant, les planxes del gravat no van ser fetes fer pel propi Fortuny. El dia 26 de gener de 1880 foren lliurades a la Junta de Queralt, *en depósito de las planchas molde litográfico* segons consta en el Llibre d'Actes de l'Ajuntament de Berga. En el Llibre d'Inventaris de la Junta del Santuari de Queralt²⁹ es pot llegir que l'any 1923 i el 1928 encara eren al santuari. Avui no crec que puguin ser localitzables aquestes planxes³⁰.

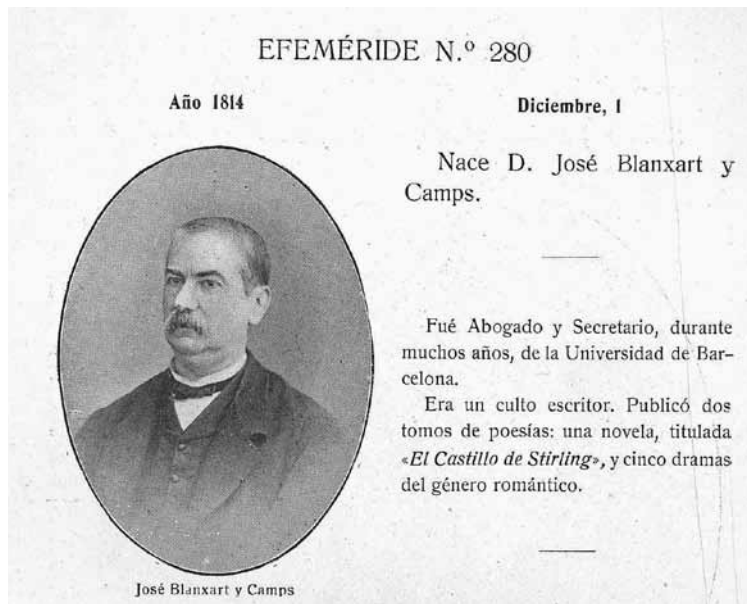
Josep Noguera³¹ explica a Berga, Fortuny, *hi va pintar dos petits quadres més: una vista des de Queralt i el pla de Clarà d'Avià, amb l'església de vora la Riereta, propietat dels Blanxart. Alguns no coneixent el territori van interpretar que era Cal Castanyer. Aquests quadres van trobar-los al sostre de cal Blanxart del carrer Buxadé, encapçalen l'apartat de Fortuny al llibre "El paisatgisme a Catalunya"³² i, també els van reproduir al llibre d'Avià, publicat per l'Ajuntament³³. La col·lecció de l'Institut Gaudí de Reus, guarda aquests dos paisatges berguedans de Fortuny.*

4.-Algunes referències berguedanes de Josep Blanxart i Camps

Va fer els estudis de Dret a la Universitat de Cervera, segons consta al seu expedient³⁴ va obtenir la titulació de: *Bachiller en Filosofía, Bachiller en Derecho i Licenciado en Jurisprudencia*, hi ha diversos documents de títols ceriverins expedits per Bartomeu Torrabadella.

Entre la documentació que hi ha a la U. B. Consta una instància de 17 de desembre de 1863 adreçada al Vicerector en la que demana permís per absentar-se de la universitat, per atendre els seus deures de batlle de Berga i al seu despatx d'advocat. En el seu currículum s'explica que fou *Censor del Teatro de Berga nombrado por el Gobernador de la provincia el 30 enero de 1851*. Va exercir d'advocat a Berga des de la fi de la primera de les carlinades a l'any 1841 fins a l'any 1863 en que fou nomenat secretari de la U.B.

Josep Noguera a la seva tesi doctoral³⁵ i en un article a l'*Erol*³⁶ indica que fou *Advocat, poeta i novel·lista, va ser alcalde de Berga, càrrec que deixà en ser nomenat Secretari de la Universitat de Barcelona i de la companyia Ferrocarril y Minas de san Juan de las Abadesas...* i remarca *...en un interessant article d'aquest autor, publicat a El Bergadán, n°4, de*

Jacint Vilardaga i Cañellas (Berga, 1856 - Barcelona, 1936) li dedica la efemérides n.º 280

Fotografies de Daniel Blanxart i la seva dona, Neus Pàmies, al Pi de les Tres Branques (1915).
ARXIU FAMILIA BLANXART

*7 de juny de 1868, sota el titular "La Patum"*³⁷ *he, vist per primera vegada les llegendes i interpretacions romàntiques, que pocs anys després van triomfar. Noguera també diu que hi ha Un poema de Josep Blanxart Camps, secretari de la Universitat de Barcelona ... dedicat a La sentida muerte del Ilustre Patricio Señor Don Joaquín Farguell y Caum*³⁸.

Josep Blanxart en algunes de les seves poesies fa constant referències històriques a Berga, això demostra a més de la seva vinculació a la ciutat, els seus coneixements històrics locals. Potser si algunes d'aquestes poesies haguessin estat escrites en prosa i publicades en llibre hagueren pogut ser, de ben segur, més estudiades com a documents històrics³⁹. Mn. Ramon Huch contradiu a Blanxart a *Notes Històriques de la Ciutat de Berga*⁴⁰ quan afirma que al llibre

Poesias atribueix la fundació de l'Hospital de Berga a Berenguer de Prat, per Mn. Huch sembla que fou fundat per A. de Pinebert⁴¹.

El llibre *Suspiros del alma, Cantos Tristes* editat a l'any 1856 està dedicat a la seva esposa, *Difunta Joven Esposa Antonia Ferrer y de Trincheria de Blanxart*. També li va dedicar especialment en el llibre el poema *La Tumba del Valle*. Antonia Ferrer va morir de còlera morbo a la rectoria de la Baells, la nit del 14 al 15 de setembre de 1854, després d'haver cuidat al seu marit, també malalt del mateix. D'altres poemes d'aquest llibre van ser dedicats també a la seva esposa i diversos membres de la seva família⁴².

Va ser membre de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona⁴³ des del 23 gener de 1856 segons *... Sesión ordinaria presidida por el Sr. Llobet*⁴⁴. *Son votados y admitidos por socios correspondientes, en Olot, D. Pablo Estorch, conocido por el Tamboriner del Fluviá; y en Berga, D. José Blanchart*⁴⁵, *abogado; de Sabadell. Jose Subirana...*

Quan fou nomenat com a *Corresponsal* a Berga de l'Acadèmia de Bones Lletres, Joan Mañé i Flaquer (signant com J. M. Y F⁴⁶) director del *Diario de Barcelona*, el 30 d'abril de 1856 li va dedicar tres pàgines contra ell. En diu *... Cuando se publicaron estas poesías, su autor tuvo la amabilidad de enviarnos un ejemplar de ellas, suplicándonos que emitiéramos nuestro parecer sobre su publicación. Como no podíamos elogiar la obra sin fallar á nuestra conciencia literaria, como ni siquiera podíamos ser galantes con el autor prometiéndole un porvenir literario que no esperábamos, guardamos ese absoluto silencio que en semejante caso aconsejan á un mismo tiempo las consideraciones sociales y los principios de la sana crítica. Por otra parte, no teniendo el señor Blanxart, que nosotros sepamos, una de esas reputaciones literarias... bien podía-*

mos callarnos sin hacernos cómplices de su mal ejemplo. Hoy las circunstancias han variado recientemente; hoy la Academia de Buenas Letras de Barcelona, autoridad respetable y respetada, en materias literarias, ha venido a sancionar la obra del señor Blanxart, y á premiarla confiriendo á su autor el honorífico y envidiado título de corresponsal. Este fallo de la Academia puede ser, á nuestro pobre juicio, perjudicial para el agraciado y para los jóvenes que en Cataluña se dedican al cultivo de las letras... transcriu el poema *El tiempo i acaba ... No tenemos el gusto de conocer personalmente al señor Blanxart, ... habrá aprendido lo suficiente para comprender que la Academia de Buenas Letras ha sido injusta con él premiándole una colección que no debió considerarse sino como meros ensayos de honesto y agradable pasatiempo ... Sentimos en el alma que por favorecer al señor Blanxart si haya puesto en tan comprometida y desagradable situación.*

A la Biblioteca de Catalunya al fons personal de Marià Aguiló⁴⁷ hi ha una carta de Josep Blanxart i Camps de l'any 1856 que diu... *remito un ejemplar de "Los Cantos Tristes", varios de los que leímos en nuestra entrevista. He mandado ejemplares a las redacciones de periódico... por si quería decir algo... Después de la virulenta sátira de mis anteriores poesías hizo J.M. y F. en el Brusí⁴⁸.... Evidentment volia parar més crítiques com les de Mañé i Flaquer.*

Al Arxiu⁴⁹ del Palau Reial de Madrid hi ha còpia d'un carta adreçada el 13 de novembre de 1856, signada entre d'altres per *José Blanxart, letrado ... portador del rico don⁵⁰ que S. M. La Reina Doña Isabel II (q.D.g.) había hecho a la Patrona de esta Villa y su comarca la Virgen de Santísima de Queralt... la Villa de Berga desde tiempo inmemorial, por medio de sus Concelleres o Ayuntamientos, había ejercido el Patronato del Santuario de Queralt sola y exclusivamente, teniéndolo en mucha estima, como todo lo referente a su celestial Patrona y por lo tanto ningún obstáculo podía hacerse a S.R.M. como la cesión de dicho Patronato...*

La revista *La Il·lustració Catalana* núm 301, de 31 de gener de 1893 a l'article *Entre 'ls Bergadans* de I. Garcia del Real narra la seva excursió a Berga i Queralt i cita a Josep Balnxart i Camps, al se fill Casimiro

i també al seu germà Lluís.

El juliol de 1863 va ser designat batlle de Berga substituïnt a Josep Sarraïtal com explica *Eco de la Montaña*⁵¹ de Vic de 12 de juliol de 1863.

La revista *Berga* (*Editado por la Delegación de Prensa y Propaganda de F. E.T. y de las J. O. N. S.*)⁵² del 16 de maig de 1942 hi ha un article sota el títol de *Marginales*⁵³ dedicat a Josep Blanxart indica que fou secretari de la Universitat de Barcelona ... y Alcalde de esta Villa, Don José Blanxart y Camps ... autor, que yo sepa de cinco dramas y una novela románticos, una comedia de costumbres y especialmente unos cuantos centenares de versos.... publicó en 1851 unos "Recuerdos históricos de la Villa de Berga"....

5.- A Barcelona, fou el Secretari de la Universitat des de l'any 1863 fins a la seva mort 1885

El nomenament de secretari va ser el 12 de desembre de 1863 pel ministre de Fomento e Instrucció Pública Manuel Alonso Martínez. El ministre de Fomento de la primera República Espanyola Tomas Maria Mosquera, va dictar una disposició augmenta-li el sou el 3 de febrer de 1874. El ministre Francisco de Borja Queipo de Llano y Gayoso de los Cobos, Comte Toreno, l'11 de febrer de 1878 li va concedir una altre millora del seu sou. A l'expedient consta que va ser nomenat secretari de la U.B. el 3 de desembre de 1863, el 9 de juny de 1865 fou cessat i reposat al seu càrrec el 10 de juliol del mateix any; el 23 de juliol de 1874 és traslladat a Saragossa per retornar a Barcelona el 16 de desembre del mateix any. Va tenir quatre "ascensos" als anys 1871, 1874, 1879 i 1884 respectivament.

L'*Almanaque del Diario de Barcelona*, de 1884 indica que va ser nomenat Secretari de la U. B. l'any 1863; a *La Vanguardia* dels anys 1881, 1882 i 1883 hi ha nombrosos comunicats, notes ... signades per José Blanxart com a secretari de la U.B.. La publicació barcelonina *El Anunciador Catalán* num. 36 de 7 de març de 1878 consta una informació com a secretari de la U.B. A *La Dinastía* periòdic de Barcelona hi ha diverses referències al seu pas per la U. B. com

una de 31 d'agost de 1884 de la convocatòria d'exàmens extraordinaris. Potser la més important és la de 18 de gener de 1885 que diu *Se encuentra gravemente enfermo el Secretario general de nuestra Universidad literaria, don José Blanxart, á quien deseamos un pronto y completo restablecimiento.* Malauradament va morir poc després.

Siguan⁵⁴ diu *La inauguración del Curso académico 1872-73 tuvo lugar por primera vez en el edificio entonces construido para albergar la Universidad de Barcelona y que hoy continúa constituyen su centro principal. Cien años después el recuerdo de este hecho seguramente ha de interesar a los numerosos amigos de nuestra Universidad.... Para terminar estas efemérides transcribo algunos datos sobre el profesorado y el alumnado de la Universidad de Barcelona hace un siglo. (Curso 1871-72.) AUTORIDADES ACADÉMICAS.... Secretario... D. José Blanxart....*

L'expedient acadèmic de Marcelino Menéndez y Pelayo conté un certificat de Josep Blanxart de l'any 1874⁵⁵, de data 1 d'octubre de 1864. En Francisco Álvaro a l'*ABC* de Sevilla el 15 de desembre de 1956 en parlar de l'expedient acadèmic de Menéndez y Pelayo editat per la Universitat de Valladolid va escriure ... *se transcribe a continuación el certificado expedido por el secretario de la Universidad Literaria de Barcelona José Blanxart y Camps...*

Va ingressar, 1 d'octubre de 1864 com a membre a la *Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País*⁵⁶. *La Vanguardia* del 25 de setembre de 1882 consta José Blanxart com a vocal del Jurat *Julian Romea*, que era presidit pel dramaturg José Zorrilla⁵⁷.

6.-La Bibliografia de Josep Blanxart i Camps

A.- Obres Publicades

*El Convento de Stirling ó sea, Un descendiente de Jacobo*⁵⁸, Tomo I, J.D. y Monér, Olot, 1843.

El Convento de Stirling ó sea Un descendiente de Jacobo, Tomo II, J.D. y Monér, Olot, 1843.

Un Trono y cuatro reyes : drama histórico en tres actos, Imprenta de D. Leandro Pons, Berga, 1847.

*Poesías*⁵⁹, Dins d'aquest llibre i amb numeració nova hi ha *Cantos de la Aurora*, Impr. y Libr. de Luciano Anglada, Vic, 1853.

Recuerdos Historicos de la Villa de Berga, Dedicada a Antonio Freixa, Alcalde Constitucional de dicha Villa, Imp. de D. J. M. De Grau i C^a. Calle Basea 10, Barcelona?, 1854.

*Suspiros del alma*⁶⁰, *Cantos Tristes*, Luciano Anglada, Vic, 1856.

Gozos a Nuestra Señora del Remedio, que se cantan en la Capilla rural de casa Castañer sita en la falda de la Sierra de Noet, término del pueblo de Avià^{61 62}, impremta Valls, Vic, 1854.

Armonías de la noche; La cruz de la alquería y el panteón de Balmes Dedicada al presbítero D. Tomás Bret, catedrático de teología en el seminario de Vich, Imp. y Lib. de Juan Soldevila, Berga, 1860.

La Ermita de Nuestra Señora de Queralt, dedicada a los esposos Mariano de Gironella i Teresa de Gibré, Imprenta y Librería de Juan Soldevila, Berga, 1861.

*Teresa [Música impresa] : melodía para canto y piano / letra de F. Camprodón*⁶³; vertida del catalán al castellano por José Blanxart y Camps; música de J. Biscarri⁶⁴, per a tenor, amb acompanyament de piano, Andrés Vidal, Barcelona, 1867⁶⁵.

Teresa [Música impresa] : melodía para canto y piano / letra de F. Camprodón; vertida del catalán al castellano por José Blanxart y Camps; música de J. Biscarri, Sindicato Musical Barcelonés, Barcelona, 190?

B.- Poemes editats en fulls solts

El Santo sepulcro, poema, 1858. Dipositat Biblioteca i Arxiu Episcopal de Vic.

A l'Arxiu Blanxart de sant Joan de les Abadesses

*Lágrimas, a la sentida muerte del malogrado joven Escribano de la villa de Berga D. José Grau*⁶⁶ y Vila, redactor de *El Bergadán*.

*Una flor sobre su tumba*⁶⁷, Imprès a Berga el 31 de juliol de 1863, dedicada a Francisco Grau mort el 29 de juliol de 1863
*Suspiros del Alma, a la sentida muerte de la malograda joven Doña Faustina Blanxart*⁶⁸ y de Ferrer de Farriols. Berga el 21 d'octubre de 1868.

C.- Textos publicats en premsa

Suplemento a la Corona de Aragón, 4 de gener de 1856, un text per la fi de la segona carlinada.

El Bergadán, Berga, 7 de juny de 1868, "La Patum"

El Ausonenese, Vic, 7 de novembre de 1861, sonet *A la memoria del Juez de Primera Instancia de Manresa D. Calixto Bello*.

Eco de la Montaña, Vic, 13 d'agost de 1863, el poema *A la sentida muerte del distinguido Botánico D. Juan Grau*, Berga el 30 de juliol de 1863.

Eco de la Montaña, Vic, 14 de juny de 1863, el poema *La Fe*.

Eco de la Montaña, Vic, 5 de maig de 1864, el poema *San Ignacio de Loyola*.

Eco de la Montaña, Vic, 14 de juliol de 1864, el poema *Las Llaves de Granada*.

Eco de la Montaña, Vic, 19 de gener de 1865, les poesies *Las Cenizas de Balmes i A la sentida muerte del Excmo. Sr. D. Francisco Permanyer*.

El Berguedán, Berga, 1865, els poemes *Cenizas de Balmes i La sentida Muerte de Exmo. Dr. D. Francisco Permanyer*.

Eco de la Montaña, Vic, 13 de maig de 1866, el poema *Lágrimas*.

Eco de la Montaña, Vic, 15 de juliol de 1866, el poema *La Esperanza*

Eco de la Montaña, Vic, 23 de setembre de 1866, el poema *En La Catedral*.

Eco de la Montaña, Vic, 30 de maig de 1867, el poema *Una Flor Querida*.

Eco de la Montaña, Vic, 25 de desembre de 1867 el poema *La Sombra de mis sueños*.

Eco de la Montaña, Vic, 9 d'abril de 1868, el poema *Maria en el Calvario*.

Eco de la Montaña, Vic, 30 de maig de 1868, el poema *Lágrimas a la sentida muerte del malogrado joven Escribano de la villa de Berga D. José Grau y Vila*, redactor de *El Bergadán*.

El Bergadán, Berga, 7 de desembre de 1879, *Aniversario de la sentida muerte del Ilustre Patriocio Señor Don Joaquín Farguell y Caum*.

Restauració revista de sant Joan de les Abadesses el 8 de novembre i el 8 de desembre de 1930 va publicar en dues entregues *La Paz de San Juan de las Abadesas*, *Poesía escrita por D. José Blanxart y Camps*, dedicada a D. José Giró y Torá y publicada por *Amigos del Autor. Amantes de dicha Villa*.

C.- Obres manuscrites i/o inèdites

Salve, Reina Ysabel, cuya sien pura / de nuestros condes ciñe la corona, A.S.M. *la Reina doña Ysabel segunda / José Blanxart y Camps*, abogado de Berga, sense data⁶⁹, original manuscrit⁷⁰. Tramés per l'autora Isabel II i dipositat la Real Biblioteca, del Palacio de Oriente de Madrid.

La Paz de S. Juan de las Abadesas, poesia manuscrita⁷¹, 1858. Dipositada a l'Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic.

Partitures de l'ARXIU BISCARRI, Biblioteca de Catalunya, amb textos de Josep Blanxart i Camps.

El canto de la mañana, Alborada y Plegaria: Coro a cuatro voces / Lletra de José Blanxart; Música Jaume Biscarri. – [18-?] 1 partitura de cor ms. (12 f.); 32,3 cm.

La Virgen de mis sueños / [Jaume Biscarri] ; Lletra de José Blanxart i Camps. 1 partitura hològrafa [5 f.]; 22,3 x 32 cm. Biblioteca de Catalunya. Secció de Música. Inventaris 17, Per a quatre veus. – Text castellà. – Amb data i lloc 18 de setembre de 1863; també diu: lo compuse un dia después de mi llegada a Barcelona. – Es tracta d'un esborrany. Amb un full a part trobem la lletra manuscrita i signada per l'autor d'aquesta, amb data i lloc de 12 de setembre de 1863, Berga.

7.-Conclusió

Eduard Blanxart Siqués cabaler o fadrí extern de sant Joan de les Abadesses era botiguer de roba, fou el primer va arribar a Berga al tombant del segle XVIII al XIX, va fer un bon casament amb Antonia Camps, els seus pares eren propietaris de la casa del carrer de les Canals⁷² 18-20, anomenada posteriorment cal Blanxart i de la finca la Riereta d'Avià. La casa dels Blanxart de Berga va romandre més de cent anys a

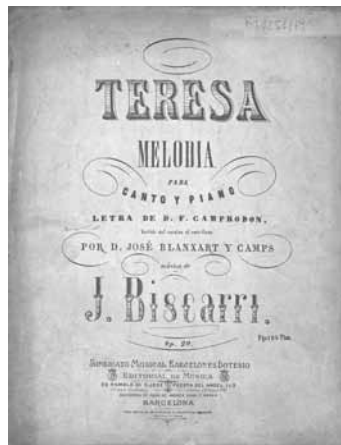
dins de la família fins que Humbelina la va vendre al metge Dasveus. La darre-ra Blanxart que va morir a Berga, després de viure molts anys a Barcelona, fou la Maria Queralt (germanastra de la Humbelina) a l'any 1979⁷³.

Aquesta fou una família totalment integrada i participativa en la vida local berguedana amb notaris, jutges, fiscals, batlles, advocats, propietaris o metges a Berga sense mai "de-

senganxar-se" de Sant Joan de les Abadesses de tot. Eren part de la societat berguedana amb fortes connexions a Barcelona, un exemple es que qui va oficiar el casament de la Humbelina fou Jacint Verdaguer.

En Josep Blanxart i Camps va ser secretari de la Universitat de Barcelona, càrrec de nomenament directe pel ministeri de Madrid independent del rector que hi hagués. Mai no van oblidar-se de Berga un bon exemple n'és: la branca que es va establir a Olesa de Montserrat⁷⁴, quan a la Biblioteca de Catalunya van fer una exposició d'un d'aquests descendents, el primer que van dir és que era de família de Berga, ja no deien que venien de sant Joan de les Abadesses.

Els fadrins externs de cal Blanxart de Berga com en Josep van marxar, cap a Barcelona o l'Antoni a fer de metge a Olesa, curiosament les tres cases Blanxart, la "pairal" de Sant Joan de les Abadesses, la de Berga i

Reina Ysabel, cuya sien pura / de nuestros condes ciñe la corona, A.S.M. la Reina doña Ysabel segunda / José Blanxart y Camps, abogado de Berga, sense data, original manuscrit. Tramés per l'autor a Isabel II i dipositat la Real Biblioteca, del Palacio de Oriente de Madrid.

la d'Olesa ja no pertanyen a la família Blanxart... la de sant Joan la va deixar la darrera descendent a la parròquia i les dues altres els hereus les han venut a tercers.

En Josep Blanxart i Camps va ser un gran berguedà, de pare de Sant Joan de les Abadesses, va fer la crec que deu ser la primera història de Berga, sempre va tenir Berga al cor, malauradament ha estat quasi totalment oblidat per la ciutat que el va veure néixer i créixer.

D'altres Blanxart de Berga o els seus directes descendents (en poso unes poques dades dels qui no he referenciat a l'apartat 1er d'aquest article), són:

- Eduard Blanxart Siqués (sant Joan de les Abadesses – Berga)
- Lluís Blanxart i Camps⁷⁵ (Berga 1812 – Berga 1884).
- Manel Blanxart i Camps⁷⁶ (Berga ? Barcelona?)
- Josep Blanxart i Grau⁷⁷ (Berga 1842 – Berga? 1901?).
- Lluís Blanxart i Grau⁷⁸, (Berga 1844 – Berga 1922).
- Antoni Blanxart i Grau⁷⁹ (Berga 1856 – Olesa de Montserrat 1911).
- Humbelina Blanxart i de Fortuny (Berga. ? Barcelona?).
- Emili Ribera i Blanxart⁸⁰ (Barcelona? Barcelona?)
- Antoni Ribera i Maneja⁸¹ (Barcelona 1873 – Madrid 1956)
- Casimiro Blanxart i Ferrer⁸² (Berga? - ...Barcelona?).
- Concepció i Pilar Blanxart i Massana⁸³ (Barcelona?-Barcelona?)
- Emili Blanxart i Pedrals⁸⁴ (Olesa de Montserrat 1881 – 1958).
- Daniel Blanxart i Pedrals^{85 86} (Olesa de Montserrat 1884 - Barcelona 1965).
- Maria Queralt Blanxart⁸⁷ i Simón (Berga 1900 - 1979)
- Eduard Blanxart i Pàmies⁸⁸ (Terrassa 1915 – Barcelona 2014).

Albert Blanxart i Pàmies⁸⁹ (Terrassa 1918 - Barcelona, 2003).

Ricard Blanxart i Pàmies⁹⁰ (Terrassa, 1922 - Barcelona, 1958).

Montserrat Blanxart i Pàmies⁹¹ (Terrassa, 1928).

..... i tants i tants d'altres d'altres⁹².

La Gran Enciclopèdia Catalana GEC nomes cita a dos Blanxart: Daniel Blanxart i Pedrals i el seu fill Eduard Blanxart i Pàmies. La Enciclopèdia Espasa cap. Sorpren veure que mentre a Olesa de Montserrat i Terrassa tenen un reconeixement institucional als Blanxart, a Berga – fins ara – res de res.

Per poder fer aquesta primera bibliografia i esbós de biografia he d'agrair a les persones i/o institucions que m'ha facilitat documentació com: la Real Biblioteca del Palacio de Oriente de Madrid, l'Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic, la Biblioteca Pública Arús de Barcelona, la Biblioteca de Catalunya, a Joan Ferrer i Godoy de l'Arxiu de Sant Joan de les Abadesses, a la Biblioteca Nacional de España, a Albert Corbeto de la Reial Acadèmia de Bones Lletres, a mossèn Ramon Viladés – rector d'Avià – per les informacions dels goigs del Remei, a Toni Perez i Solsona, arxiver municipal d'Olesa de Montserrat, a Cinta Cantarell historiadora de Granollers, a l'amic granollerí Pere Cornelles, a Isaac Soca, a Jaume Parent advocat i company d'estudis a la carrera de Dret d'Olesa de Montserrat, a l'Arxiu Històric de la Universitat de Barcelona, a les bibliotecàries Àngels Solà i Patrícia Jacas de "Ca l'Ardiaca" de l'Arxiu Històric de Barcelona i sobretot al Dr. Josep Noguera per la seva paciència, consells i constant ajut sempre.

Notes

1. Ferrer i Godoy, J., l'Arxiu Blanxart a Revista de Girona núm. 222, any 2004, quan diu Manuel Blanxart ... tenia tota una xarxa de parents escampats arreu – Berga, Olot, Barcelona, París
2. Al recordatori de Maria Lluïsa Pinsach i Blanxart morta a l'edat de 76 anys, el 30 d'abril de 2007

recull onze generacions de Blanxart des del segle XVI. A l'Acta de 25 d'agost de 2008 de la Junta de Govern de l'Ajuntament de Sant Joan consta mossèn Josep Molins i Rifà, el rector de sant Joan de les Abadesses com a responsable dels nínxols de la família Blanxart, al acceptar la parròquia la seva herència.

3. Consulta efectuada el 12 de febrer de 2015 <http://www.consorcielter.cat/el-territori-del-ter/rutes/ruta-literaria/categoria-per-defecte/josep-blanxart-i-camps-la-paz-de-san-juan-de-las-abadesas-1858>
4. La Antònia Camps era la propietària de la casa del carrer de les Canals ara dit de Buxade 18-20 i de la Riereta d'Avià. Ell tenia un negoci de veda de "paños" els seus pares de 'Antònia es deien Hipòlit Camps i Paula Sala.
5. El seu fill Emili Ribera Blanxart va ser el director de les oficines de la companyia Ferrocarrils de sant Joan de les Abadesses a Barcelona.
6. Ribera, de jove, també va treballar a les oficines barcelonines de la companyia Ferrocarrils de sant Joan de les Abadesses i això li va permetre dedicar-se a estudiar música i idiomes segons explica Blanxart, E., Antoni Ribera, Barcelona, 2008.
7. Felipó, R., Queralt, el santuari de la Mare de Déu, Tarragona, 2004, Barcelona, 2011 i 2013.
8. La Vanguardia 7 desembre 1883.
9. Va fer la primera guerra carlina 1833-1840 amb l'exercit liberal, va ser secretari de la delegació a Berga de IACSAI Institut Agrícola Català de Sant Isidre, Noguera, J., Avià notes Històriques d'un poble del Berguedà, Avià, 2007, pàg. 178.
10. Batlle de Berga (Berga, 1847-1923)
11. La seva germana Paulina és va casar amb Josep Cardona Llhois que va ser batlle de Berga, tenen la casa a l'antic carrer de Sallagosa de Berga. Les germanes Pedrals eren originàries de Puigcerdà i es varen quedar òrfenes per la tercera de les carlinades, aleshores van baixar a viure a Berga. Testimoni personal de Isabel Cardona maig 2016.
12. He trobat a l'arxiu de sant Joan de les Abadesses que va tenir Fabrica de Gasoses i Sifons i "Dipòsit" de cervesa a Olesa de Montserrat. L'arxiver d'Olesa de Montserrat em va dir que qui portava la fàbrica era la seva esposa Escolàstica, comunicació personal de 2 de març de 2015. Més tard la fabrica la portaria la seva filla Mercè Blanxart i Pedrals.
13. Advocat, regidor i jutge, Noguera, J., Josep Blanxart i Grau i el poble d'Avià en la modernització de l'agricultura del Berguedà, l'Erol, núm. 68, any 2001
14. Fou la reina del Certamen Literari presidit per Jacint Verdaguer a Berga l'any 1901, Felipó, R., Mossèn Cinto i Pi de les Tres Branques, Tarragona , 2003 i Verdaguer i el Pi de les Tres Branques, Barcelona, 2014. La mateixa Humbelina va vendre cal Blanxart del carrer de les Canals l'octubre de 1927 al metge Camil Dasveus i Farell. Passà la casa a la seva filla Josefina Dasveus i posteriorment a la neta, la lletrada, Magda Martínez Dasveus que va morir el setembre de l'any 2006.
15. Es van casar la vigília de la Candelera .. a lo Camaril de la Església de la Mercè de Barcelona...celebrant la missa de vetlla, l'eminent sacerdot Rvnt. Mossèn Jacint Verdaguer Lo Pi de les Tres Branques, núm. 74, 4 de febrer de 1902. Extret de la Tesi Doctoral de Josep Noguera.
16. Metge Higienista. Va estudiar batxillerat a Vic i a Barcelona la carrera de medicina. Noguera diu es va establir a Berga de metge, es va traslladar a Barcelona; i també... va crear l'estació meteorològica i es va dedicar a l'oftalmologia, obrint un establiment d'òptica. Co-fundador d'un Ateneu on s'impartia classes de lectura, escriptura, aritmètica, francès i cant. Va ser Delegat de la Unió Catalanista...Noguera, J., Algunes aportacions de la premsa local (1868-1923) de la història de la medicina berguedana, Gimbernat, Revista Catalana de la Història de la Medicina i de les Ciències, VOL XLIX, 2008. Lluís Viladrich a l'Erol 23 (1988), 26 (1989), 27 (1989), 29 (1990)... el cita com el primer berguedà que va fer observacions meteorològiques locals. També l'Institut Cartogràfic de Catalunya el cita al Catàleg

- del Fons Històric del servei Meteorològic de Catalunya. Les dades de meteorologia eren periòdicament publicades a la premsa berguedana. L'Excursionista, Butlletí mensual de l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques núm. 42 (1882) quan parla d'una excursió a la Quart i a la Portella. A La Veu de Catalunya, Setmanari popular. Any 1, núm. 46 (22 nov. 1891) En nostre col·lega de Berga, El Bergadán Llegim la nostra d' haver-se fundat en aquella ciutat un Ateneu, quina junta directiva queda composta dels senyors següents; D. Jacinto Vilardaga, advocat y propietari, President; D. Llorens Picart, notari i propietari,, Tresorer; don Lluís Blanxart, metge, ... El llibre Els Quadres del primer Catalanisme política (1882-1900) de Coll, J., i J., Llorens Barcelona, 2000, indica que fou delegat de la Unió Catalanista a l'Assemblea de Reus de l'any 1893.
17. Secretari del Ferrocarril y Minas de San Juan de las Abadesas, segons consta a La Dinastia de 31 d'agost de 1884 i 13 de gener de 1885. Va ser Fiscal del partit judicial de Berga La Vanguardia de 30 de juny de 1887. El 24 d'agost de 1902 a La Vanguardia un anunci del jutjat de Berga on consten com a possibles jurats, entra d'altres berguedans: Jaime Felipó i Badia, José Cardona i Llohis, ... i dos Blanxart en Casimiro i Josep Blanxart i Grau. Noguera, J., a l'Erol núm. 18, 1986, diu Penina ... que va fer la carrera de Dret, que va acabar a l'any 1868... ens ha deixat una llista deis seus condeixebles amb curiosos comentaris: a més del bisbe Estadella, ..., i del també berguedà Casimir Blanxart, eren condeixebles seus Julià de Casanova, ... el fillèg Josep Balari i Jovany, ... , Joaquim Sostres, l'excalde i ex-diputat de Manresa Josep Fàbregas, i Josep Planas i Casals ...
 18. Va morir a Berga el 21 d'octubre de 1868, a l'edat de 24 anys, el seu pare li va dedicar diverses poesies.
 19. Salve, Reina Ysabel, cuya sien pura / de nuestros condes ciñe la corona, A S.M. la Reina doña Ysabel segunda / Signada per José Blanxart y Camps, abogado de Berga.
 20. Vilardaga, J., Efermídes bergadanans : colección de todos los hechos acaecidos en Berga que han llegado a nuestra noticia desde los primitivos tiempos hasta nuestros días, Manresa , 1919. Diu que va publicar dos llibres de poesia, una novel·la El Castillo de Stirling i cinc drames de gènere romàntic.. La novel·la es titula el Convento de Stirling i no El Castillo.
 21. Palau y Dulcet, A., Manual del librero hispanoamericano : inventario bibliográfico de la producción científica y literaria de España y de la América Latina desde la invención de la imprenta hasta nuestros días, con el valor comercial de todos los artículos descritos, a la página 274, del Tom 2, consten: Un Trono y cuatro reyes, Poesias i Recuerdos Historicos de la Villa de Berga.
 22. A la Biblioteca i Arxiu Episcopal de Vic tenen Recuerdos Historicos de la Villa de Berga i La Ermita de Nuestra Señora de Queralt, Armonias de la noche; ... i el manuscrit de La Paz de S. Juan de las Abadesas.
 23. Del Burgo, J., Bibliografía de las guerras carlistas y de las luchas políticas del siglo XIX : antecedentes desde 1814 y apéndice hasta 1936, Pamplona, 1975? de hi consten : Armonias de Noche, Recuerdos Historicos de la Villa de Berga, Poesias i Un Trono y cuatro reyes.
 24. Vila, P., i A. Rossich, Cançoner català del barroc, Institut d'Estudis Gironins, Girona 2000, citen Un trono y cuatro reyes (Berga, Imp.de D. Leandro Pons, 1847), uns Recuerdos históricos de Berga. Poesia (Barcelona, Imp. de D. J.M. de Grau y Cia., 1851) i un volum de poemes intítulat Poesias (Vic, Imprenta y librería de Luciano Anglada. 1853).
 25. Aquest mateix any en Josep Blanxart i Camps, va estar malalt del còlera morbo i la seva esposa Antonia Ferrer y de Trincheria de Blanxart va morir.
 26. Vives, R. Fortuny, Gravador, Reus, 1991 i Yxart, J. Ensayo Biográfico Crítico, Fortuny, Barcelona, 1882.
 27. Masseras, A.; C. Fages de Climent, Fortuny, la mitad de una vida, Madrid, 1932.
 28. Ribera, B., Memòria Histórico-Descriptiva del Santuari de Nostra Senyora de Queralt, Barcelona, 1904.
 29. Felipó, R., Queralt, el santuari de la Mare de Déu, Tarragona, 2004 i Barcelona , 2011 i 2013.
 30. Com tot el qui hi havia a Queralt fou saquejat, cremat o destruït el juliol de 1936. Armengou, J., El Santuari de la Mare de Déu de Queralt, Granollers, 1971.
 31. Comunicació personal 13 de febrer de 2015.
 32. Fontbona F, i R. Manent, El Paisatgisme a Catalunya, Barcelona, 1979.
 33. Avià notes Històriques d'un poble del Berguedà, Avià, 2007.
 34. Dipositat a l'Arxiu Històric de la U.B.
 35. Industrialització i caciquisme al Berguedà 1868-1907, Universitat de Barcelona.
 36. L'Erol núm. 58, any 1998.
 37. Noguera, J., transcriu quasi íntegrament aquest article de Blanxart a La Patum dels Carrers i la Patum dels Papers, Suplement 2 de L'Erol (2003). Rumbo, A., a Patum! , Berga, 2014, també l'esmenta.
 38. Dels Farguell amb casa a la Plaça de sant Pere de Berga i el carrer de santa Anna de Barcelona amb cantonada amb el Portal de l'Àngel.
 39. Al llibre Poesias, hi ha Recuerdos Históricos de Berga de la pagina 93 a la 114, que es una bona narració de fets berguedans. Com també les seus llibres sobre Queralt o Berga.
 40. Huch, R. Notes Històriques de la Ciutat de Berga, Berga, 1955 i 1994.
 41. Aquest opinió va ser també recollida per Anglerill, J.M., a Història de l'Hospital de Berga, L'Erol 8, any 1984.
 42. Com La sombra de la difunta, ¡Pobre esposa ,!A mis hijos, A mi hija...
 43. Consulta efectuada el 24 de febrer de 2015 <http://www.boneslletres.cat/academic.asp?subop=2> i HISTORIA Y LABOR DE LA REAL Acadèmia DE BUENAS LETRAS DE BARCELONA DESDE SU FUNDACION EN EL SIGLO XVIII, Barcelona, 1955.
 44. Boletín de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona consulta efectuada el 25 de febrer de 2015, http://archive.org/stream/boletndelarea-109acaduoft/boletndelareal09acaduoft_djvu.txt
 45. He trobat, també, que en altres llocs li escriuen el nom amb ch en contes de x.
 46. Joan Mañé i Flaquer (Torredembarra 1823 – Barcelona 1901) fou director del Brusi, nom en que era conegut el Diari de Barcelona.
 47. Biblioteca de Catalunya, Marià Aguiló caixa 46/4, camisa 3.
 48. Amb aquest nom era conegut el Diari de Barcelona.
 49. Archivo General de Palacio, del Palau d'Orient de Madrid al lligall de Santuario de Nuestra Señora de Queralt, Título de Real, 1916.
 50. Un mantell ofert per Isabel II a la Mare de Déu de Queralt.
 51. Eco de la Montaña de Vic de 12 de juliol de 1863 diu ... Berga, 8 de julio. Hemos cambiado de alcalde. D. José Serrais, que lo era desde primeros de año, percibía y percibe sueldo de fondos provinciales, y recibió una comunicación del Excmo. Sr. Gobernador de la provincia, que le decía que optase entre los dos empleos por ser incompatibles. Como era natural, el requerido dejó el molesto, guardando el lucrativo. A consecuencia de la vacante fue nombrado alcalde D. José Blanxart y Camps, primer teniente D. Francisco Porta y segundo D. Antonio Calaf.
 52. Falange Española y Tradicionalista de la Juventud Obreras Nacional Sindicalistas.
 53. De ben segur l'autor és Josep Maria de Martí i Gassó.
 54. Siguan, M., Textos y Documentos, La Universidad de Barcelona en 1872, Barcelona, 1973.
 55. Publicat per la Universidad Literaria de Valladolid, Valladolid, 1912. que diu ... Marcelino Menéndez y Pelayo ... en el año académico de 1871 a 72 cursó i ganó e esta Universidad las asignaturas de Literatura general y española, Literatura latina y Geografía con nota de sobresaliente y la de Lengua griega con la de Notablemente aprovechado y en el
 - 72 a 73 las de Historia universal, Literatura griega y Lengua Hebrea con las de Aprobado ; habiendo obtenido los Premios ordinarios de Literatura general y española, Literatura latina y Geografía...
 56. [file:///C:/Users/wrfelipo/Downloads/bio4_lista_socis_1834_1900%20\(4\).pdf](file:///C:/Users/wrfelipo/Downloads/bio4_lista_socis_1834_1900%20(4).pdf) consulta efectuada el 25 de febrer de 2015.
 57. A Cantos de la Aurora, dins de Poesias hi ha un poema dedicat a José Zorrilla.
 58. A la revista EXCLÒS, Els documents rars, antics i curiosos de la Biblioteca de la Universitat Pompeu Fabra núm. 15 octubre 2000 diu Dels prop de 26.000 volums de Josep Fontana, director de l'Institut Universitari d'Història Jaume Vicens Vives, cedeix a la UPF, uns 6.000 documents estan dipositats a la reserva. Entra altres ... "El Convento de Stirling ó sea, Un descendiente de Jacobo", 1843 de José Blanxart y Camps, una peça rara difícilment localitzable en altres biblioteques.
 59. Hi ha dues poesies dedicades a Rdo. D. Juan Riba director del Museu de Cardona (aleshores Cardona era part del districte electoral de Berga i del seu Jutjat).
 60. Llibre dedicat a la seva esposa Difunta Jónen Esposa, Dña. Antonia Ferrer y de Trincheria de Balxart. Hi ha una poesia dedicada a la Mare de Déu de Queralt
 61. Reproduït sencer a Vildadés, R., La Parròquia de Sant Martí d'Avià : (907-2007) , Avià, 2007 i en part a Goigs marians del Bisbat de Solsona, Forner, C., i B. Rafart, Barcelona, 2001.
 62. Gimbernat, 2008 49, 49-64, LA TRADICIÓ REMEIERA DELS SANTUARIS MARIANS DEL BERGUEDÀ, A TRAVÉS DELS GOIGS de Villegas i Martínez, F., diu MARE DE DÉU DEL REMEI, Avià...ermita rural del Castanyer és situada en un costat de la Serra de Noet, dins el terme municipal d'Avià. Uns goigs més antics editats en castellà a la Impremta de Valls, de Vic amb lletra de Mn. (sic a l'original, evidentment no fou mai capellà) Josep Blanxart i Camps, diuen que la Mare de Déu del Remei del Castanyer "Encierra el pecho oprimido, de lágrimas un raudal, consuelo del afligido, líbranos de todo mal".
 63. Francisco Camprodón (Vic 1816 – l'Havana 1870), advocat, militant del Partido Liberal. Al Catàleg Col·lectiu de les Universitats de Catalunya CCUC consten 167 composicions seves.
 64. Jaume Biscarri i Bossom de Saga (Barcelona 1837 – Barcelona 1877), composà i publicà diverses obres per a piano, cant i orquestra [file:///C:/Users/wrfelipo/Downloads/biscarri_inventari%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/wrfelipo/Downloads/biscarri_inventari%20(1).pdf) consulta efectuada el 20 de febrer de 2015. El seu fill Jaume Biscarri de Fortuny, (Barcelona 1876 - 19-?), fou, l'autor de l'Himne del Canal Industrial de Berga, que de fet ha esdevingut "quasi" Himne de Berga. Per saber-ne del Himne, podeu consultar Montanyà, J., L'Erol, 13, 1985 i Noguera, J., a La Patum de Berga [Música impresa] : partitura per a piano de Casas i Pagerols, J., Berga, 1993, on diu la lletra d'aquest Himne era de Lluís Ribera. Climent Forner fa uns anys en va escriure una altre com a Himne de la Ciutat... l'Himne del Canal es va cantar per primera vegada el 17 de setembre de 1899... amb l'acompanyament de tres orquestrats...
 65. Segons la Biblioteca Nacional de España.
 66. Mort a Berga a l'edat de 33 anys, redactor de El Bergadán.
 67. Dedicada a Francisco Grau, era de Tiurana , en diu botànic eminent...falleció el 29 de julio de 1863 a la edad de 71 años. Buen padre y buen esposo.
 68. La seva filla que va morir a Berga el 21 d'octubre de 1868, a l'edat de 24 anys.
 69. A de ser d'abans de 1868, ja que aquest any fou destronada per la Revolució de la Gloriosa.
 70. A Cantos de la Aurora, dins de Poesias hi ha dos poema dedicats a Isabel II.
 71. Està reproduïda sencera a la pàgina <http://www.consorcidelter.cat/el-territori-del-ter/rutes/rutaliteraria/categoria-per-defecte/josep-blanxart-i-camps-la-paz-de-san-juan-de-las-abadesas-1858> del Consorci del Ter, segons consulta efectuada el 12 de febrer de 2015.

72. Actualment carrer de Marcel·li Buxadé de Berga.
73. Full de la Parròquia de Berga - 12/08/1979
74. He pogut visitar, gràcies a Jaume Parent, lletrat d'Olesa, la seva casa, es una edifici impressionant que la família s'ha venut fa pocs anys.
75. Advocat, notari, alcalde de Berga i propietari rural.
76. Pastisser, es va establir a Barcelona casat amb Bonaventura Massana,
77. Advocat, regidor i jutge.. Josep Blanxart i Grau i el poble d'Avià en la modernització de l'agricultura del Berguedà, l'Erol, núm. 68, any 2001 i Noguera, J., Avià notes Històriques d'un poble del Berguedà, Avià, 2007, pàg. 179 i 180 explica el funcionament de l'explotació de la seva finca avianesa de la Riera.
78. Metge.
79. Metge.
80. Va treballar a la central a Barcelona de Minas y Ferrocarriles de San Juan de las Abadesas, pare del mestre Antoni Ribera.
81. Músic wagnerià. Compositor de la música de l'Himne de la Coronació de la Mare de Déu de Queralt.
82. Fill de Josep Blanxart i Camps.
83. Filles de Manel Blanxart i Camps i de Bonaventura Massana
84. Metge, a Olesa de Montserrat hi ha un carrer dedicat al Doctor Emili Blanxart, per haver exercit de metge durant tota la seva vida laboral en aquesta ciutat.
85. La Biblioteca de Catalunya li ha dedicat una interessant exposició, Daniel Blanxart. Felipó, R., Daniel Blanxart a la Biblioteca de Catalunya, a Regió7, 14 de febrer de 2015, ... Les dues primeres fotografies de l'exposició són de El Pi de les Tres Branques, són fotografies familiars i inèdites fins ara. Al fulllet de ma que reparteixen per la biblioteca diu " Daniel era fill del metge berguedà Antoni Blanxart, destinat a Olesa de Montserrat...". Al Catàleg Col·lectiu de les Universitats de Catalunya consten 67 entrades d'obres seves i al catàleg REBIUN hi ha 212 obres referenciades
86. Catedràtic de l'Escola d'Enginyers Industrials Tèxtils de Terrassa, professor a l'Escola Municipal d'Arts i Oficis de Terrassa, a l'Escola Industrial i a l'Escola de Belles Arts de Barcelona. Va ser el fundador i director del Laboratori d'Assaigs i Investigacions Tèxtils del Condicionament Terrassenc. Te dedicat l'institut de segona ensenyança d'Olesa de Montserrat, la revista d'aquest institut és diu "El Cavall Blanxart". A Olesa hi va fundar l'Escola Municipal d'Arts i Oficis a l'any 1925. Al febrer de 1975 es va inaugurar un monument en la seva memòria, al Parc Municipal d'Olesa de Montserrat. A Terrassa, durant el curs 1972-73, s'aprovà la proposta que l'únic centre públic de la ciutat on s'impartien estudis de batxillerat (Instituto Mixto de Enseñanza Media) adoptes el nom d'Investigador Blanxart. Amb motiu de la seva jubilació, es va acordar el seu nomenament com a Professor Honorari de l'Escola de Perits Industrials, perpetuant amb la denominació de "Càtedra Blanxart", a l'aula que ocupés. Així mateix, l'any 1974, es va inaugurar la Càtedra Especial "Daniel Blanxart", a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials de Terrassa. En consideració als seus mèrits va ser nomenat membre del Patronat Juan de la Cierva (1940), dependent del "Consell Superior d'Investigacions Científiques". També va ser membre fundador del "Collège International de la Recherche Textile", de París (1951) de nombrosos Patronats com: la Comissió de reforma dels ensenyaments d'Enginyeria Civil (Madrid 1951), de la Reial Societat de Física i Química, de Madrid, així com de l'Acadèmia de Nobles i Belles Arts de Sant Lluís, de Saragossa. Font Viquipèdia, consulta el 20 de febrer de 2015.

- Segons comunicació personal d'Isabel Cardona (filla de Juli Cardona i Pedrals, cossí germà de Daniel Blanxart i Pedrals) als anys quarta i cinquanta Daniel Blanxart i família pujaven els estius a fer llargues estades a la Fonda Sant Antoni de la plaça de les Fonts de Berga.
87. Filla de Josep Blanxart i Grau i de Antonia Simon Catlla . Va publicar una poesia a Tagast de juliol de 1931 Records a la meva amiga Maria Queralt Font. Segons el BOE de 17 noviembre 1970, Núm. 275, per la RESOLUCION de la Direcció General de Enseñanza Primaria por la que se autoriza el funcionamiento legal, con carácter provisional, de los Colegios de Enseñanza Primaria no Estatal establecidos en las localidades que se indican por las personas o Entidades que se mencionan. Firmat per Jefe de la secció de Centros no Oficiales, el ministre era en Villar Palasí Colegio Parvulario Nins, establecido en la calle Hurtado número 23, por doña Maria Queralt Blanxart.
88. Creu de Sant Jordi a l'any 2012. Autor de la biografia de Antoni Ribera, que a l'any 1916 va compondre la música de l'Himne de la Coronació de la Mare de Déu de Queralt, Barcelona, 2008 i de l'article Las Pinturas existentes en la Iglesia de Santa María de Tarrasa, sobre el tema de la muerte de Santo Tomás de Cantóbery, Terrassa , 1953?
89. Enginyer d'Indústries Tèxtils i Enginyer Industrial. Va cursar estudis musicals fins als últims cursos de violí a l'Escola Municipal de Música de Terrassa. Va inventar un nou sistema de revelat fotogràfic per a fer ampliacions tant en blanc i negre com en color, que va anomenar

- RATEM (de Rational system). Obres publicades Nou sistema per Ampliacions en Color, Barcelona, 1986; Pla "Lodi". Solució al paorós problema de la droga (sota pseudònim Alfred Smith) Barcelona, 1994, L'atur laboral i les seves solucions. Barcelona , 1997. Font Viquipèdia, consulta el 2 de març de 2015.
90. Metge. Santiago Vidal Sevilla al seu discurs a la Real Acadèmia de Medicina de Barcelona de 1983 diu Ricard Blanxart ...mort prematurament quan prometia un gran esdevenidor científic.
91. Pintora segons Ciudad de la pintura - La mayor pinacoteca virtual consulta 23 de febrer de 2015 <http://pintura.aut.org/BU04?Autnum=15.126&Tbl=1>
92. Ramon Blanxart i Ferrer a vegades amb ch, Baríton (Barcelona 1865- San Salvador - El Salvado-1934) no pot ser un germà de Casimiro i Faustina, fills de Josep Blanxart i Camps, ja que la seva mare va morir 15 de setembre de 1854. He consultat les seves necrològiques a uns articles del 6 de setembre de 1934 a Mirador de Josep Artís i a la Luz de Madrid de 29 d'agost de 1934. Els Xocolaters Blanxart venen de Granollers, es van establir a Barcelona als anys cinquanta del segle XX. Des de mitjans del segle XIX hi ha Blanxart a Granollers, en Miquel Blanxart i Estapé fou batlle granollerí (1903-1905) de moment no s'ha pogut establir si tenen relació amb la branca berguedana o de sant Joan de les Abadeses dels Blanxart.

Ramon Felipó

*Armeria Sistach, sempre amb
l'esport i la cultura*

Plaça Viladomat 1,
Tel. 93 821 68 20
08600 Berga
armeria@sistach.com

